

Kedvenc énekeim 26.: Ho 94

Galileai férfiak, mért néztek az égbe?
Mért hogy forró könny fakad, bús könny, férfiak szemébe?
Jézus Krisztus visszajön! Jézus Krisztus él!

Galileai férfiak, mért hogy tétlen álltok?
Vár a Kelet és Nyugat, vár, vár, Krisztus bízza rátok.
Hirdessétek mindenütt: Jézus Krisztus él!

(Szöveg: Bozóki: Sík Sándor, dallam: Túróci Cantionale XVII. sz.)

Az első versszak az a pillanatot mutatja, amikor az apostolok könnyes szemmel nézik, hogy Jézus az égbe emelkedett. Egy korszak zárult le számukra. Még nem világos számukra, hogy hogyan lesz az, amit Jézus ígért: „veletek leszek minden nap a világ végéig.”

A második versszak ebből a mélabús állapotból akarja kiköszököltetni őket: nincs idő a sírdogálásra, a tétlen égbenezésre. Feladatuk van: várja őket a nagyvilág, hirdetniük kell, amit még alig értenek: Jézus Krisztus él!

Ez egy kicsit már nekünk is szól. Mi sem állhatunk tétlenül, bámulva az eget. Küldetésünk van: nekünk is hirdetniük kell, szavainkkal vagy életünkkel: Jézus Krisztus él!

Megjegyzés.

Ez az ének szerepel az Éneklő Egyházban is (É 120.). De ott egy egész ütemet, (valójában két szótagnyi szöveget) elhagytak az énekből. Az első versszakból kihagyták a „bús könny” kifejezést, a másodikból a „vár, vár” nyomatékos ismétlést. Számomra ezek igenis fontos kifejezések. Ezek adják meg az ének különleges hangulatát. Egyértelművé teszik, hogy nem örömkönnnyek csillognak az apostolok szemében, hanem bús könnnyek. Bizony nagyon szomorúak ők az elválás miatt! A „vár, vár” nyomatékosítása pedig azt jelzi, hogy nagyon-nagyon vár az egész világ az evangéliumi üzenetre.

<https://www.youtube.com/watch?v=t1UgFkwHWoA>

Megjegyzés: Hibásan énekel az orgonista: a „**MÉRT** hogy forró könny fakad” helyett ezt éneklő: „**MERT** hogy forró könny fakad”. Ez egészen mást jelent.